

Dosarul nr. 2ra-1021/16

Instanța de fond: Judecătoria Buiucani mun. Chișinău – S. Lazari
Instanța de apel: CA Chișinău – E. Fistican, Iu. Cotruță, N. Traciuc

ÎNCHEIERE

20 aprilie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului

Tamara Chișca - Doneva,

Judecători

Ion Druță, Maria Ghervas,

examinînd chestiunea referitoare la admisibilitatea recursului, declarat de către Valeriu Cacicovschi și Raisa Cacivoschi, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către Valeriu Cacicovschi și Raisa Cacivoschi împotriva Guvernului Republicii Moldova privind declararea nulității actului administrativ și compensarea prejudiciului moral,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 01 decembrie 2015, prin care s-a respins apelul declarat de Valeriu Cacicovschi, s-a menținut hotărîrea Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 17 iulie 2014,

C O N S T A T Ă :

La 06 august 2013 Valeriu Cacicovschi și Raisa Cacicovschi s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva Guvernului Republicii Moldova privind declararea nulității parțiale a hotărîrii nr. 62 din 29 ianuarie 2009 și compensarea prejudiciului moral.

În motivarea cererii reclamanții au invocat că prin Hotărîrea Guvernului RM nr. 62 din 29 ianuarie 2009 la poziția 719.11 s-a indicat că casa de locuit din str. Luncii, 2A, mun. Chișinău, este proprietatea statului, însă acest imobil este proprietate privată a lor, inclusiv cu șoproane și bloc sanitar.

Valeriu Cacicovschi și Raisa Cacicovschi au menționat că casa de locuit indicată în poziția 719.11 a Hotărîrii Guvernului, a fost privatizată în anul 1995, de către ei, cu participarea la privatizare și a fiului lor, precum și a nepotului. Dreptul de proprietate a imobilului nu este înregistrat în Registrul bunurilor imobile, precum și nu a fost înregistrată ca proprietatea statului, deoarece conform art. 505 Cod Civil,

rectificarea în Registrul bunurilor imobile se permite numai cu acordul titularului de drepturi sau în temeiul unei hotărâri judecătorești.

Reclamanții susțin că Hotărârea Guvernului RM nr. 62 din 29 ianuarie 2009 la poziția 719.11 este neîntemeiată, prin care se încalcă dreptul lor la proprietate privată, stabilită prin art. 46 Constituția RM, art. 315, 316 Cod Civil și garantată de art. 1 protocolul 1 la Convenția europeană a drepturilor omului.

Valeriu Cacicovschi și Raisa Cacicovschi au solicitat declararea nulității parțiale a Hotărârii Guvernului nr. 62 din 29 ianuarie 2009 în poziția 719.11 și compensarea prejudiciului moral în sumă de 5.000 lei.

Prin hotărârea Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 17 iulie 2014 s-a respins cererea de chemare în judecată înaintată de către Valeriu Cacicovschi și Raisa Cacicovschi ca tardivă. În motivarea soluției s-a reținut că Hotărârea Guvernului RM nr. 62 din 29 ianuarie 2009 a fost publicată în Monitorul Oficial la 24 martie 2010, astfel data publicării hotărârii indicate în Monitorul Oficial este data la care actul dat a devenit cunoscut, ori trebuia să devină cunoscut petiționarilor. De asemenea pe parcursul examinării cauzei s-a prezentat hotărârea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 27 decembrie 2012 prin care s-a respins cererea Raisa Cacicovschi privind constatarea faptului juridic de posesie a bunului imobil amplasat pe str. Luncii, 2A, mun. Chișinău. În hotărârea menționată s-a indicat că bunul imobil asupra căruia pretinde Raisa Cacicovschi este proprietatea statului, gestionată de Secția întreținere a liniilor stației Chișinău, filiala ÎS “Calea Ferată din Moldova”, fapt confirmat prin hotărârea Guvernului nr. 62 din 29 ianuarie 2009. Astfel că actul contestat de petiționari a fost deja obiect de discuție în cadrul altui proces de judecată (f.d. 84 – 86 vol. I).

La 15 august 2014 Valeriu Cacicovschi a înaintat cerere de apel împotriva hotărârii Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 17 iulie 2014, solicitând casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie admisă (f.d. 90) vol. I.

La 27 aprilie 2015 Valeriu Cacicovschi și Raisa Cacicovschi au înaintat cerere de apel motivată împotriva hotărârii Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 17 iulie 2014, solicitând casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie admisă (f.d. 109 – 110 vol. I).

Curtea de Apel Chișinău prin încheierea din 15 septembrie 2015 a restituit apelul declarat de Raisa Cacicovschi ca fiind depus peste termenul legal (f.d.206 – 208 vol. I).

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 01 decembrie 2015 s-a respins apelul declarat de Valeriu Cacicovschi, s-a menținut hotărârea Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 17 iulie 2014 (f.d. 209 – 213 vol. I).

La 22 februarie 2016 Valeriu Cacicovschi și Raisa Cacicovschi au declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 01 decembrie 2015 și hotărârii Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 17 iulie 2014, solicitând casarea acestora, cu pronunțarea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii (f.d. 1 – 3 vol. II).

În motivarea cererii de recurs recurenței au invocat că instanțele de judecată nu au aplicat legea care trebuia să fie aplicată, au aplicat o lege care nu trebuie să fie aplicată, au interpretat în mod eronat legea, erorile comise de către instanțele de judecată au dus la încălcarea esențială a drepturilor fundamentale.

Conform prevederilor art. 434 alin. (1) CPC recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Materialele cauzei atestă că decizia Curții de Apel Chișinău a fost pronunțată la 01 decembrie 2015 și a fost expediată părților la 19 ianuarie 2016 (f.d. 214 vol. I). Recurenții au depus recurs la 22 februarie 2016 și se consideră a fi depus în termen.

Analizând materialele dosarului prin prisma temeiurilor invocate în cererea de recurs, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ ajunge la concluzia că recursul declarat de Valeriu Cacicovschi și Raisa Cacicovschi nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC, care să justifice afirmația de ilegalitate a deciziei instanței de apel.

Potrivit prevederilor art. 432 alin. (1) CPC părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Valeriu Cacicovschi a invocat în recursul său că instanțele de judecată nu au aplicat legea care trebuia să fie aplicată, au aplicat o lege care nu trebuie să fie aplicată, au interpretat în mod eronat legea, erorile comise de către instanțele de judecată au dus la încălcarea esențială a drepturilor fundamentale.

În speță, Colegiul menționează că recursul în cauză conține obiecțiile de fapt și de drept, care deja au fost studiate și verificate de către instanța de apel, primind o apreciere corespunzătoare.

Drept urmare, se reține că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de admitere a acestora, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, așa cum formal invocă recurentul și respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

Dispozițiile art. 432 alin. (2), (3) CPC au caracter de concretizare a motivului de recurs, determinând cazurile concrete în prezența cărora se consideră că normele de drept material și procedural au fost încălcate sau eronat aplicate, astfel că recursul exercitat conform secțiunii a 2-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Alin. (4) al aceluiaș articol stipulează că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Totodată, călăuzindu-se de art. 440 CPC Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ a constatat existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433 CPC și anume la lit. a), care expres prevede că cererea de recurs se consideră

inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Referitor la recursul declarat de către Raisa Cacivoschi, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin. (2), (3) și (4) CPC.

Instanța de recurs menționează că Raisa Cacicovschi a înaintat cerere de recurs împotriva deciziei, prin care a fost respinsă cererea de apel înaintată de Valeriu Cacicovschi. Însă, luând în considerație că cererea de apel înaintată de Raisa Cacicovschi împotriva hotărârii instanței de fond nu a fost examinată și restituită, Raisa Cacicovschi nu avea dreptul să conteste cu recurs decizia instanței de apel.

Astfel, Colegiul relevă că, conform prevederilor Codului de procedură civilă, recurentul Raisa Cacicovschi urma să-și exercite toate căile ordinare de atac în corespundere cu legislația R. Moldova și anume acele căi ce pot fi exercitate doar pentru anumite motive expres prevăzute de lege, iar recursul urmează a fi exercitat după apel și nicidecum înaintea acestuia.

Caile de atac sînt mijloace sau remedii juridice procesuale prin intermediul cărora se poate solicita verificarea legalității și temeiniciei hotărîrilor judecătorești și în final remedierea greșelilor săvîrșite. Ele sînt indispensabile în orice sistem procesual, pentru remedierea eventualelor greșeli de judecată sau de ordin strict procedural. De aceea legiuitorul a acordat importanța cuvenită reglementării detaliate a modului de exercitare a cailor legale de atac.

În legătură cu cele constatate, examinînd argumentele cererii de recurs prin prisma normelor legale ce reglementează relațiile dintre părți, ținînd cont de actele anexate la dosar, se constată că recursul înaintat de Valeriu Cacicovschi și Raisa Cacicovschi împotriva deciziei instanței de apel nu se încadrează în temeiurile prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

În conformitate cu art. 270, 433 lit. a), 440 CPC completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

D I S P U N E:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Valeriu Cacicovschi și Raisa Cacicovschi, împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 01 decembrie 2015, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către Valeriu Cacicovschi și Raisa Cacicovschi împotriva Guvernului Republicii Moldova privind declararea nulității actului administrativ și compensarea prejudiciului moral.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului

Tamara Chișca - Doneva

Judecători

Ion Druță

Maria Ghervas